

Catalunya, Primer

Entrevista
al President
de la Generalitat

informatiu

full
informatiu

Núm. 66 • octubre de 1999

CONVERGÈNCIA
DEMOCRÀTICA DE CATALUNYA

L'Oficina d'atenció
al militant

e n t r e v i s t a

Entrevista amb Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya

4

Entrevista amb Pere Esteve, secretari general de Convergència

6

Entrevista amb Felip Puig, secretari d'organització de CDC

8

Oficina d'atenció al militant

10

full Informatiu

Número 65 - juny de 1999

Edita: Secretaria d'organització. Convergència Democràtica de Catalunya. València, 231 - 08007 Barcelona - Tel. 93 487 01 11 - Fax. 93 216 08 14 www.convergencia.org - e-mail: cdc@convergencia.org

Direcció: Felip Puig. Coordinació: Roc Fernàndez. Redacció: Salvador Grifell. Col.laboradors: Ramon Minoves, Carles Agustí, Jordi Vázquez i Ferràn Falcó. Correcció: Lourdes Nonell. Fotografia: Miquel González.

Disseny Gràfic: Gerard Mañosa. Impressió: Seu Gràfica. D.L.B.: 18.532-93

El Full Informatiu és una publicació de Convergència Democràtica de Catalunya. El Full respecta la llibertat d'expressió dels seus col.laboradors. L'opinió resta reflectida tan sols en la seva editorial.

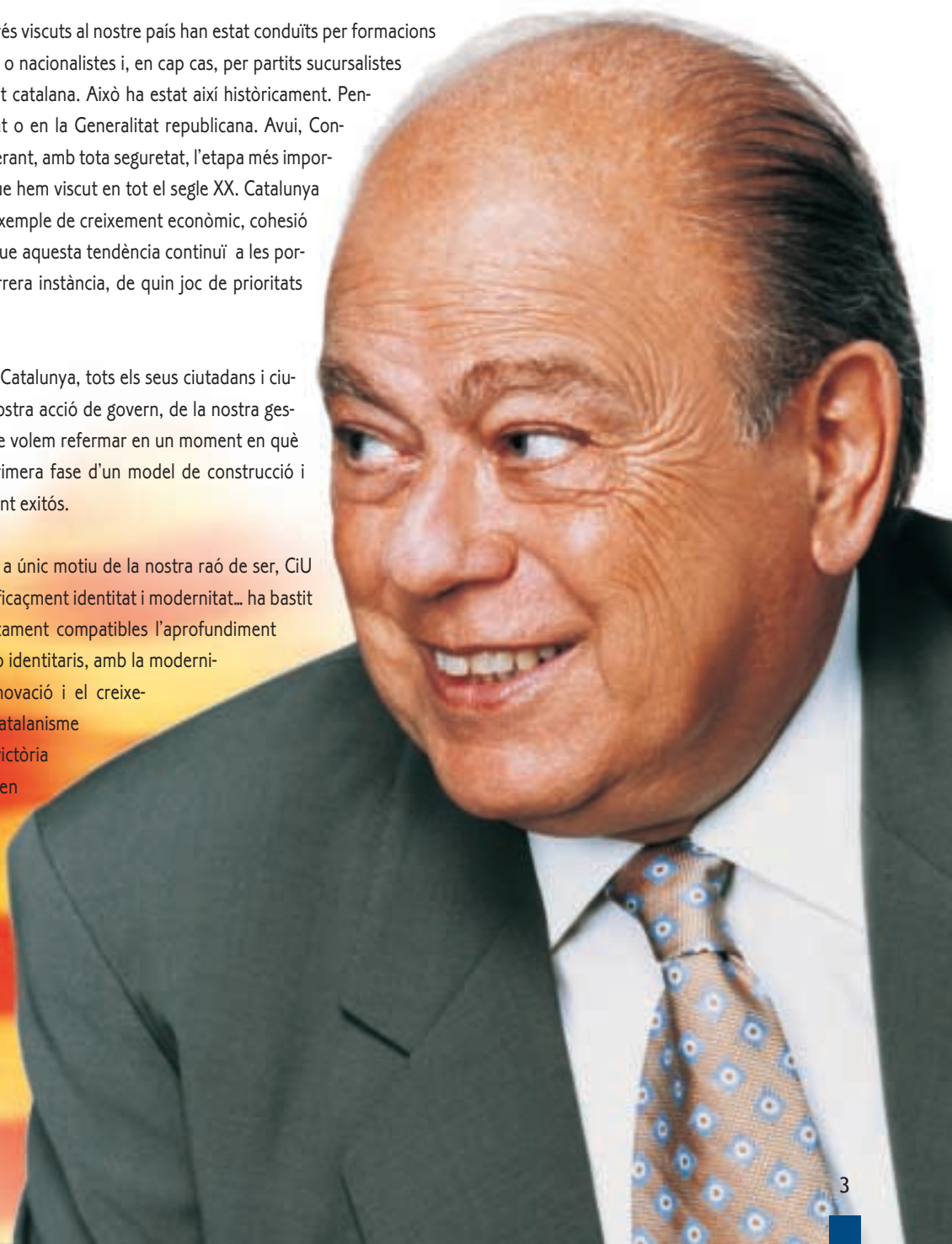
Catalunya, primer

e

ls períodes de més progrés viscuts al nostre país han estat conduïts per formacions obertament catalanistes o nacionalistes i, en cap cas, per partits sucursalistes o d'arrel no estrictament catalana. Això ha estat així històricament. Pensem en la Mancomunitat o en la Generalitat republicana. Avui, Convergència i Unió està liderant, amb tota seguretat, l'etapa més important de canvi i transformació que hem viscut en tot el segle XX. Catalunya ha estat capaç d'esdevenir un exemple de creixement econòmic, cohesió social i sostenibilitat cultural. Que aquesta tendència continuï a les portes del segle XXI depèn, en darrera instància, de quin joc de prioritats s'estableixi.

Catalunya, les persones de Catalunya, tots els seus ciutadans i ciutadanes són la prioritat de la nostra acció de govern, de la nostra gestió. Aquest és el compromís que volem refermar en un moment en què és indispensable culminar la primera fase d'un model de construcció i normalització del país francament exitós.

Amb aquesta prioritat com a únic motiu de la nostra raó de ser, CiU ha demostrat saber combinar eficaçment identitat i modernitat... ha bastit un model capaç de fer perfectament compatibles l'aprofundiment d'uns trets nacionals, culturals o identitàris, amb la modernitat, el progrés material, la innovació i el creixement... Aquest és el vertader catalanisme de progrés. Avui per avui, una victòria socialista posaria clarament en risc la coherència del que hem assolit fins ara. Paradoxalment, el canvi predicat per Maragall podria implicar un posar en perill el canvi en positiu aconseguit en tants i tants àmbits. Catalunya no és CiU, però estem en condicions d'afirmar que sense CiU, Catalunya no seria el mateix. ■

El que ha representat CiU en aquests darrers 20 anys continua essent plenament vigent en el futur

Com valora el resultat de les eleccions municipals i europees del passat 13 de juny?

El resultat del 13 de juny no va ser el que nosaltres havíem desitjat però tampoc van ser uns resultats tan negatius com alguns mitjans de comunicació han volgut presentar. Per exemple, a nivell de municipals, si deixem al marge el cas específic de Barcelona ciutat, el nostre retrocés va ser de menys d'un 1.56%. En canvi, a nivell d'eleccions europees vàrem fer un bon resultat tant a nivell d'escons (3) com a nivell de vots. El que també va ser reconegut unànimament és que al 13-J va haver-hi una forta abstenció entre els nostres electors tradicionals. I que no varen anar a engruixir massivament cap altra formació política.

■ Quina incidència creu que poden tenir els resultats del 13 de juny sobre les eleccions al Parlament de Catalunya?

Al llarg dels 22 anys d'eleccions democràtiques, a Catalunya els resultats de les municipals i les autonòmiques no han coincidit mai. Cada elecció té les seves característiques. Sempre un percentatge molt alt de catalans ha cregut que pel que fa al Govern de Catalunya cap altra força política com CiU té tanta voluntat de servei i capacitat de direcció. I de fet ara mateix les enquestes d'opinió fetes a primers de juliol indiquen una valoració positiva de la ciutadania pel que fa al progrés de Catalunya i a la nostra obra de govern.

■ Com hem d'afrontar les properes eleccions al Parlament de Catalunya des de Convergència? Vostè ha situat el resultat de les properes eleccions en l'obtenció

de més de 60 diputats, és un resultat al nostre abast?

Les eleccions s'han d'afrontar amb optimisme serè. Optimisme perquè la feina feta durant tots aquests anys és molt ben valorada pels catalans, i perquè les propostes que CiU ha posat sobre la taula (pacte fiscal i més poder polític per a Catalunya, al servei dels ciutadans) no tenen cap contraproposta per part del PSC-PSOE. Serenitat perquè no seran unes eleccions fàcils. De fet les eleccions no ho són mai de fàcils. Però els dinou anys de govern de CiU fan d'aquestes eleccions un repte important. Per tant, la serenitat ens ha de permetre afrontar els comicis amb capacitat de treball i convicció personal de tots i cada un dels militants de CiU. Si fem les coses ben fetes, CiU pot fer un bon resultat que ens permeti, inclús, millorar els resultats de 1995.

■ Quins són els reptes més immediats a que hem de donar resposta com a país?

Els reptes que tenim enfront són els de fer un pas endavant en matèries bàsiques per al nostre futur com a poble:

- Millora de l'autogovern. Més poder polític per a Catalunya.
- Un tracte fiscal just per als ciutadans de Catalunya (nou pacte fiscal).
- Millora del nivell de vida de tots i cada un dels ciutadans de Catalunya i, sobretot, d'aquells que tenen més necessitats.

- Projectar Catalunya a Europa i al món.

- I tants i tants d'altres reptes que volem afrontar amb il·lusió i esperança en el país.

■ *Quin creu que serà el paper de Convergència de cara als propers anys? I com valora el procés de renovació de Convergència?*

El paper de CDC en els propers anys ha de ser, conjuntament amb UDC, el de dirigir la política catalana i enfortir l'espai central del nacionalisme català. El que ha representat CiU en aquests darrers 20 anys continua essent plenament vigent en el futur. ■

La millor garantia d'èxit d'una campanya és la implicació activa dels nostres militants i simpatitzants

Com a màxim responsable de la pre-campanya i de la campanya, ens podries avançar alguna cosa?

Arribar a tot arreu és el primer objectiu de tota campanya i per això hem plantejat diverses iniciatives en aquest sentit, la més novedosa de les quals és el que anomenem "Territori 22". "Territori 22" consisteix en assignar 1 o 2 dirigents de la coalició a un territori concret perquè hi facin campanya de la manera més exhaustiva possible. I està funcionant molt satisfactòriament.

Ara bé, la millor garantia d'èxit d'una campanya és la implicació activa dels nostres militants i simpatitzants. Hem d'aconseguir que cada militant sigui un candidat. Només amb la implicació de tots i totes serà possible assolir la fita que ens hem marcat, l'obtenció de més de 60 diputats.

■ *Quina opinió en teniu de la forma de fer política de la resta de candidats?*

Simplificant, als electors catalans se'ls presenten quatre alternatives: la dreta espanyola, representada pel PP; l'esquerra de sempre, és

adir PSC-PSOE, IC o EUA; l'esquerra nacionalista que encarna ERC; i el nacionalisme progressista que representem la gent de CiU.

I em sembla molt respectable la forma de fer política de cadascun dels candidats. Passa que a l'hora de fer campanya alguns perden les formes. És el cas dels socialistes, que semblen disposats a fer una campanya a l'americana: màrqueting i imatge, màrqueting i imatge, i res més. Però Europa –i amb Europa Catalunya– no és Amèrica. I els ciutadans saben detectar si les imatges i el màrqueting que els ofereixen els partits serveixen d'embolcall per fer més atractives unes propostes de futur i un projecte polític; o bé, al contrari, serveixen per amagar la manca de propostes i projectes. I aquest darrer cas és el dels socialistes.

Diuen alguns que una imatge val més que mil paraules. En política això no ha de ser així. En política hem de vetllar perquè les paraules i els fets valguin el que haurien de valdre: molt.

■ *Afirmes que CiU és el nacionalisme progressista. ¿com s'ho*

pendria IC, que afirma que som la dreta?

Aquesta és una falsa idea que els nostres contrincants polítics intenten de manera un punt infantil imposar de nosaltres. Pel nostre suport al govern del PP a Madrid ara resulta que som la dreta. Aleshores ¿què erem quan abans havíem recolzat PSOE i UCD?

Som el que som: un partit responsable, coherent i eficaç. Un partit i una coalició amb dos trets definitoris avalats pels fets: catalanisme i progrés.

Mira, progressista és qui mira cap al futur, qui s'avança, qui no s'estanca en el passat. A Catalunya i a Espanya som pioners de tantes i tantes coses... I així és CiU.

I en relació a Catalunya, qui és progressista? En relació a Catalunya el PP i el PSOE no en tenen res de progressistes, ben al contrari. Els progressistes som indiscutiblement nosaltres. I encara més: qui ha aconseguit la supressió del servei militar obligatori? Qui ha fet possible una pujada de les pensions més baixes? Qui ha rebaixat els preus dels peatges? Qui ha impulsat el Pacte de Toledo?... La resposta és clara: CiU.

■ *I l'aliança PSC-IC, com la valores?*

Us repetiré el que ja he explicat en alguna altra ocasió: del projecte de l'Olivera (algú se'n recorda?) al pacte amb IC hi ha un camí. I aquest camí fa baixada. És un globus que cada cop s'ha anat desinflant més.

Aquesta aliança és una mostra d'un estil de fer les coses: amb press, amb precipitació, amb improvisació i a mitges.

Amb tots els respectes que em mereixen les altres opcions polítiques, crec sincerament que els socialistes tenen una greu crisi d'identitat i que en comptes de resoldre-la rigorosament fan allò de començar la casa per la teulada: no tenen una política pròpia. En unes coses imiten CiU, en d'altres IC i en d'altres el PP, però no tenen una personalitat pròpia. Aquesta és una feblesa seva molt important.

■ *Creus que Catalunya necessita un canvi?*

El canvi pel canvi no té cap sentit. A més, Catalunya ja el té el canvi: el que li ha proporcionat Convergència i Unió. Avui Catalunya està en un molt bon moment. Per què? Doncs perquè, entre moltes altres coses, ha canviat molt positivament gràcies a la nostra acció de govern.

I encara més: L'alternativa de canvi, de transformació —a Catalunya, a Espanya i, per què no? a Europa— és Convergència i Unió. O més exactament, el catalanisme. Avui a Europa observen Catalunya amb molt d'interès perquè s'adonen que els podem oferir solucions, canvis positius, als reptes que tenen plantejats altres països.

I una última observació: només nosaltres podem dir que allà on hem governat o influït els canvis que hem provocat han estat sempre positius (pensions, Pacte de Toledo, supressió de la mili, progrés econòmic...). ■

El millor lideratge possible avui a Catalunya és el de Convergència i Unió, i el del President Pujol

e *l passat 13 de juny es van celebrar les eleccions municipals i europees, com valoren els resultats obtinguts per la coalició a grans trets?*

A les eleccions municipals hem perdut 200.000 vots a tot el país, fet que ens obliga a fer una reflexió per als propers quatre anys per recuperar bona part del nostre posicionament. Aquests 200.000 vots es concentren majoritàriament a la ciutat de Barcelona i al seu entorn metropolità. El resultat a les comarques de Girona, Lleida i de Tarragona han estat molt bons. A Girona tenim millors resultats i tenim més alcaldies que a l'any 95; a Tarragona, si fem extracció de Tarragona i Reus, tenim més bons resultats que a l'any 95, i a Lleida tenim més bons resultats que a l'any 95 i, a més, hem recuperat Cervera, a més d'haver guanyat, per exemple, a Vielha i Pont de Suert per primera vegada. Per tant, són unes eleccions que ens indiquen que hi ha determinats àmbits en els quals el missatge de Convergència i Unió no ha arribat prou nítidament i caldrà que definim noves estratègies per aquests quatre anys.

Per últim, les eleccions europees han anat molt bé, hem tret el millor resultat en vot absolut de tota la història de les Europees, i el segon millor resultat relatiu de les tres eleccions europees que hi ha hagut. Per tant, han estat un bon reforçament de l'aposta europea de Convergència i Unió i de la proposta política de Pere Esteve, secretari general, al capdavant de la nostra candidatura.

■ *Quina creus que serà l'estratègia de Convergència per encarar les eleccions*

del 17 d'octubre. Sembla ser que aquestes seran les últimes eleccions que comptarem com a candidat el President Jordi Pujol?

La nostra estratègia ha d'anar orientada amb les següents línies: primer, una exposició i una clara explicitació de la transformació que el país ha obtingut, ha gaudit durant aquests últims anys, que ha situat Catalunya amb unes possibilitats i amb un nivell de desenvolupament, de progrés, de benestar i de creixement immillorables, com mai en la nostra història més recent. Crec que hem de fer valer els nostres actius de la nostra capacitat de transformar i de projectar la societat catalana cap al segle XXI.

Una segona línia ha de ser la nostra proposta programàtica. Hem de ser capaços de dibuixar una clara oferta electoral situada i posicionada en aspectes concrets que afectin a curt i a mig termini el futur dels ciutadans. Que cadascun dels ciutadans de Catalunya vegin en la nostra oferta quins són els beneficis de la nostra acció política i quins són els compromisos que de cara als propers anys Convergència i Unió assumeix. Davant d'un candidat com Pasqual Maragall, un candidat que frivoltza, que no ofereix res de consistent, que no coneix el país, nosaltres no podem aparèixer només amb la solidesa dels nostres arguments. Nosaltres haurem de fer un esforç per atorgar transcendència a la decisió que els ciutadans hauran de fer en aquestes eleccions. Per explicar que malgrat la frivoltat de l'oferta socialista, malgrat la satisfacció generalitzada en la qual viu Catalunya pel seu creixement i per la seva evolució, malgrat que les coses funcionen i

van molt bé i el país rutlla, el futur està ple de grans expectatives, de grans oportunitats, i alguns riscos que haurem de saber afrontar.

Hem de recordar a la gent que Pasqual Maragall és ostatge del PSOE, partit que respon a una manera d'entendre les coses que no és la pròpiament catalana.

I, per tant, la nostra independència política, el fet que Convergència i Unió sigui una oferta clarament catalana i que respon només als interessos i a les inquietuds dels ciutadans de Catalunya. I òbviament la nostra manera d'entendre el món de cara al futur, d'interpretar la història i de llegir el present ens ha de portar a reforçar també el nostre model nacional, l'especificitat de Catalunya. La nostra sensibilitat i les nostres emocions les haurem de posar en joc en aquestes eleccions i tot plegat farà en conjunt una oferta que sota una campanya ben estructurada, ben organitzada, corregint alguns dels errors de la campanya passada.

■ *El President en diverses ocasions ha manifestat el seu objectiu de cara a les properes eleccions autonòmiques d'assolir una majoria suficient que ha situat en l'obtenció de més de 60 diputats, penses que estan al nostre abast?*

Jo penso que sí. Penso que si tots fem el que hem de fer amb el lideratge del President, i amb tot l'equip que hem de configurar al seu voltant, mostrem tots aquests actius que abans detallava, i ho fem amb il·lusió, amb entusiasme, amb cohesió, aconseguim que la coalició presenti una imatge sòlida, d'entesa, de diàleg i de saber trobar els encaixos de totes les sensibilitats i de totes

les aspiracions i ambicions personals, jo estic convençut que podem arribar a obtenir un millor resultat que a l'any 1995 que ens permeti governar Catalunya sense cap tipus de dependència.

Nosaltres hem de fer una aposta per tenir una majoria estable, una majoria suficient que no ens faci dependre de ningú.

■ *Algunes formacions polítiques amaguen les seves sigles i realitzen una política d'aparador per tal d'amagar la carència de projecte polític tangible alternatiu al de Convergència. Com podem fer front a aquest mal estil de fer política?*

Fonamentalment, reforçant el nostre propi missatge. Jo crec que nosaltres com a formació líder i primera força política de l'escenari electoral de Catalunya ens hem de dedicar a explicar quines són les nostres propostes, a mostrar el nostre missatge, a reforçar la cohesió del nostre equip, i a recordar que el millor lideratge possible avui a Catalunya és el de Convergència i Unió, i el del President Pujol.

Però la veritat és que també lateralment i, per tant, no com a front de missatge principal però sí com a posicionaments tangencials a la campanya, haurem de recordar que al cap i a la fi el que està intentant el PSC-PSOE és amagar el seu nom, el seu actiu perquè tothom té molt clar que el socialisme vol dir sectarisme, que socialisme vol dir corrupció, que socialisme vol dir, avui per avui, dependència del catalanisme a l'espanyolisme.

I en aquest sentit, que el secretari general del PSC-PSOE, Narcís Serra, s'hagi plantejat en aquestes eleccions com una palanca formidable per guanyar a Madrid a les eleccions de l'any 2000, és un bon indicador que al cap i a la fi la principal prioritat del socialisme i d'en Maragall no passa per Catalunya sinó que passa encara per l'Estat espanyol i per Madrid.

■ *Un dels principals eixos d'actuació de l'actual direcció del partit fou el compromís de "fer partit", de "construir partit", creus que aquesta tasca es troba avui en dia consolidada?*

Des del primer moment ja vaig dir que la renovació i la innovació en el si del partit no hauria de ser producte d'un Congrés o d'un moment determinat, sinó una acció permanent i constant de present i de futur de Convergència.

Per tant vol dir que enfortir el partit, preparar-lo per als reptes de futur ha de ser una dedicació constant. En definitiva, si consolidar vol dir haver arribat a una estabilitat que ens faci entrar en una nova inèrcia, no tenim res consolidat. Si per consolidar s'entén haver implantat dins el partit una nova manera de fer les coses, de treballar més amb equip, de promocionar més els relleus quan siguin necessaris, de facilitar la participació democràtica... Doncs a mi em sembla que estem en la bona línia. ■

Oficina d'atenció al militant

Com a conseqüència directa del darrer Congrés, i en el marc del Pla d'Acció de la Secretaria d'Organització, fa dos anys la direcció del partit va elaborar un projecte que anomenarem primerament Oficina d'atenció al militant i que havia de complir els següents objectius:

- Centralitzar un punt únic d'informació general de temes del partit
- Orientar els militants en el moviment dins l'aparell del partit
- Aclarir els dubtes sorgits de les comunicacions i invitacions que arriben als militants
- Facilitar que els responsables dels diferents departaments interns rebessin les demandes de consultes

informades i concretades

- Humanitzar les relacions internes d'acord amb el creixement constant de la militància

Es va optar per fonamentar l'atenció per mitjà de voluntaris propis, persones que volent col·laborar-hi estiguessin disposades a rebre una formació específica i prendre uns compromisos d'assistència mínims en hores i temporalització de la seva aportació.

Es va fer un primer estudi arribant a la conclusió que calia un horari d'atenció diari, de dilluns a divendres, amb una jornada de 9 a 14 i de 16 a 21. Per poder abastar aquest requeriment es va plantejar una graella de 30 torns, en què es

garantia un equip de 3 persones, cada una de les quals es comprometia a una aportació de una jornada matinal o de tarda durant un període d'un any. Un voluntari va ser encarregat de coordinar tot l'equip, essent el seu compromís d'assistir-hi tots els matins i poder estar accessible en tot moment via telefonia mòbil. S'ubica el servei a la Quarta Planta. Uns formadors especialitzats van prendre al seu càrrec la formació continuada d'aquest equip i es plantejà un període de treball experimental abans de donar el servei a conèixer públicament. Aquesta oficina d'atenció al militant queda inserida dins del departament de Coordinació territorial.

Un any d'experiència ens duu a canviar el seu nom, donat que rebem un allau de consultes de persones no militants i sembla més adient que el servei quedi anomenat Oficina d'Atenció. També resulta notori que el personal per a poder atendre el projecte cal que augmenti, donat que les circumstàncies originen que algunes persones es vegin obligades a canviar o suspendre la seva participació. També hi ha persones que volen participar però no poden fer-ho tot un mati o tota una tarda. Resumint, es creen mitges jornades i s'amplia el número de voluntaris al voltant del centenar. Una novetat que varia la funció de l'oficina és la seva intervenció en els mailings telefònics. Essent el paper dels voluntaris passiu, donat que està el seu treball condicionat per les trucades o visites rebudes, es pensa en aprofitar la presència d'aquests voluntaris per donar suport telefònic a les convocatòries. I de forma molt ràpida queda palesa la seva gran utilitat en aquest camp. Des de Secretaria general primer, i tot seguit des de les sectorials i també des de les Agrupacions, comença a donar-se un increment de la demanda de

suport de l'oficina, per la qual cosa cal augmentar el telèfons de què disposa i normalitzar els canals de sol·licituds per tal d'evitar repeticions. La campanya de les eleccions municipal va ser on l'oficina acredità plenament la seva capacitat de col·laboració amb les crides a la participació.

En aquests moments podem dir que el període d'experimentació està finalitzat, que comptem amb un nou servei que és una eina eficaç i novedosa, essent Convergència l'únic partit que compta amb un equip de voluntaris d'un centenar de persones que realitza una funció concreta amb períodes de compromís d'un mínim d'un any i que requereix una formació concreta, especialitzada i continuada. És de ressaltar que aquest equip està format per unes persones de característiques molt diverses, on tenim aportacions de les diferents sectorials del partit, entre les quals destaquen la de Gent Gran i la de la Dona. Per Agrupacions, lògicament Barcelona-ciutat, d'on quasi bé tots els districtes tenen un representant i en tant que comarques, destaquen el Baix Llobregat, el Baix Besòs i el Vallès. Val la pena destacar l'alt grau de com-

pliment dels horaris compromesos i el fet que aquests voluntaris tenen una disponibilitat major en els períodes electorals

El proppassat dia 4, en el decurs d'una jornada de formació interna de l'oficina, els van acompanyar el secretari general, Pere Esteve i el secretari d'organització, Felip Puig, que els felicitaren per la seva tasca, van rebre les seves conclusions i els anunciaren algunes instruccions, entre les quals paga la pena ressaltar el que sigui l'oficina la responsable general dels mailings telefònics, realitzant o canalitzant la seva realització i, molt important, el que l'oficina sigui un punt de formació dels nous militants.

Actualment i dins de la provisionalitat que vivim fins a anar al nou edifici, l'oficina s'ubica a la Tercera Planta. Per comunicar amb l'oficina podeu fer-ho via telèfon general de la centraleta. Els responsables de sectorials o presidents d'Agrupació que considerin que els poden ser necessaris els serveis de l'oficina, poden parlar amb el seu coordinador per tal de trobar la forma de fer-ho. L'oficina està sempre oberta a la incorporació de nous col·laboradors. ■

Catalunya, primer

Míting final
de campanya
a Barcelona

Miniestadi F.C. Barcelona
dia 15 a les 19 hores

no hi faltis!

